

ADAPTACE DÍTĚTE V DĚTSKÉ SKUPINĚ

Adaptace je velmi individuální záležitost a její průběh i délku není lehké dopředu určit.

Je důležité dítěti poskytnout dostatečný počet kontaktů s novým prostředím ve spolupráci s nejbližší osobou.

Nejvíce dětí k nám přichází v září. Některé děti adaptaci snášejí snadno, jiné mají problémy zvyknout si na nové prostředí a kontakty. Některé se socializují snadno, jiné děti ráno pláčou, protože se nechtějí rozloučit s rodičem.

Každé dítě je jiná osobnost, vychází z jiného prostředí apod. Je nutné respektovat jeho charakter. Některé děti jsou otevřené, temperamentní a s odloučením od rodičů se vyrovnávají dobře. Jiné děti jsou úzkostné, silně fixované na rodiče a jejich nepřítomnost nesou těžce.

Adaptační období může trvat několik dnů i týdnů.

Naším cílem je, aby děti pobyt v dětské skupině prožívaly s radostí, uspokojením a klidem.

Důležitou roli hrají i vztahy mezi rodiči a pečujícími osobami.

Aby se děti před nástupem do dětské skupiny lépe adaptovaly, umožňujeme rodičům a dětem, aby se přišli do nového prostředí předem podívat, pohrát si s jinými hračkami aj.

Podle reakcí dítěte pak s rodiči naplánujeme několik návštěv v doprovodu maminky, popř. sourozence, kdy společně pobudou v DS např. hod. Rodič si dle situace s dítětem nehraje. Nezasahuje do vzdělávacích a výchovných aktivit. Podle spokojenosti dítěte je možné v dalších dnech pokračovat nebo i odloučit dítě od maminky na určitou dobu – dojede si na 15 min. nakoupit apod. Rodiče se během této adaptační doby mohou zeptat na vše, co jim nebude jasné. Každá pečující osoba velice ráda poradí rodičům, co se zatím nejvíce osvědčilo, na co si dát pozor apod.

Adaptační plán se vždy přizpůsobuje individuálním potřebám jednotlivých dětí a rodičů. Rodiče jsou uklidňováni tím, že je pláč normální reakce většiny dětí při nástupu. Je to normální obrana dítěte, neboť musí čelit velké změně. Nástup dítěte do DS bychom měli vnímat jako mimořádnou událost a měli bychom si všichni vyčlenit na dítě více času.

Průběh a délka adaptace se liší v závislosti na věku dítěte. U starších dětí je rozhodně žádoucí, aby byly včas informovány o nástupu do DS. Rodiče by s nimi o změně měli hovořit a vyslechnout si i názor dítěte, co by mu při odloučení pomohlo. (vlastní plyšák, zamávání z okna, loučící rituál aj.).

Při vstupu dítěte do kolektivu se zpravidla v jeho chování objeví změny. Nejprve se „okoukává“, pozoruje prostředí, příliš nenavazuje kontakty a aktivně se nezajímá o nabízené činnosti. Je nenápadné, tiché nebo naopak divoké, vzpurné, nezvladatelné. Při příchodu domů může být dítě uzavřené, může odmítat komunikovat, hrát si apod. Může být z pobytu v kolektivu unavené.

Později (cca druhý týden) se již nováčci seznamují s prostředím, navazují nové kontakty a snaží se být součástí skupiny. Často neví, jak na to. Pokusy o prosazení se je stojí spoustu sil a děti jsou vyčerpané psychicky ale i fyzicky. Pokusy o sebeprosazení děti mohou testovat i doma. Zkouší upoutat pozornost všemi možnými prostředky, stojí v opozici, nedodržují nastavené hranice aj.

V dalším týdnu zpravidla dochází ke stabilizaci. Původní členové si zvykli na přítomnost nových kamarádů. Nově přichodí děti se docela dobře orientují v režimu dne, začínají si hledat svou pozici a chápou role ostatních osob. Maximálně do čtyř týdnů by mělo dítě překonat počáteční potíže a jeho chování a prožívání by se mělo normalizovat.

UŽITEČNÉ RADY PRO SNADNĚJŠÍ ADAPTACI DÍTĚTE

Zvykejte dítě na odloučení – při odchodu řekněte, že odcházíte, ale také ho ujistěte, že se vrátíte.

Mluvte s dítětem – co se ve školce dělá, co se tam bude dít apod. Vyhněte se negativním popisům.

Ujistěte ho, že mu věříte – že to zvládne, nikdy školkou nevyhrožujte.

Plňte své sliby – říkejte dětem pouze pravdu.

Za pobyt ve školce neslibujte dětem odměny předem – dítě prožívá stres nejen z toho, že je ve školce bez rodičů, ale přidá se i strach z toho, že selže a odměnu pak nedostane.

O možnostech adaptace dítěte si promluvte s pečující osobou – příliš dlouhý pobyt s dítětem ve školce nebo dlouhé odloučení nebývá tím správným krokem. Dítě musí vnímat to, že je máte rádi, i když jste je dali do školky.

Pokud bude dítě plakat, buďte přívětiví, ale rozhodní – rozloučení neprotahujte, ale neodcházejte narychlo nebo ve vzteku.

Ved'te dítě k samostatnosti – hygiena, oblékání, jídlo; jinak má dítě špatné pocity mezi ostatními.

Dejte dítěti s sebou něco důvěrného – k překonání zábran z nového prostředí pomůže hračka nebo drobnost, co připomíná domov.